

LBRIS

We know
books

CONSTANTIN ARGETOLIANU

ÎNSEMĂNĂRI ZILNICE

Volumul IX

21 aprilie - 31 decembrie 1941

1941

Luni, 21 aprilie. A doua zi de Paști... Cu toate căte ne amenință încă, mă simt sufletește mai liniștit, și reiau condeiful...

De la 30 decembrie trecut, n-am mai avut inimă să scriu nimic.

Despre viața pe care am dus-o închis în casa mea, sub paza unei gărzi de 39 de oameni, cu un ofițer¹. Onofrescu m-a însoțit în automobil, la toate ieșirile mele; cu el m-am dus la Comisia de anchetă la Senat (Controlul averilor) și la înfățișările de la Casație. La 8 aprilie mi s-a luat și această ultimă gardă, și a fost înlocuită prin doi sergenți de oraș, unul ziua, altul noaptea), un reangajat (subofițer) și doi gradați - gardă succesiv redusă la 29, la 18, la 7 și în fine la 4 oameni -, despre încercarea de pătrundere și de percheziție din ajunul Bobotezei, despre răvășirea sertarelor și dulapurilor din Breasta, despre fuga mea de acasă în seara de 21 ianuarie, despre zilele de răzvrătire și despre ascunzișul meu la Doamnele C. - despre calvarul proceselor mele, despre continuele alarme în care am trăit voi povesti odată, dacă Dumnezeu îmi va mai reda răgazul să mai povestesc...

Deocamdată, îmi reiau însemnările mele, în stil și mai telegrafic ca mai înainte...

Cu prilejul celei de-a 52-a aniversări a lui Adolf Hitler, Killinger, ministrul Germaniei, a făcut declarații categorice în cuvântarea ținută în fața reprezentanților coloniei germane - declarații privitoare la atitudinea sa și a reprezentanților Reichului față de politica internă românească, adică față de generalul Antonescu și de Mișcarea Legionară. Killinger a declarat ritos că nu se amestecă în treburile interne ale țării, că nu sprijină și nu va sprijini nici un partid sau mișcare politică, că Germania dă tot sprijinul ei generalului Antonescu, și numai lui.

¹ Am avut pe rând pe sublocotenentul Voinescu, om cumsecade, apoi pe sublocotenentul Mihăescu, un zvăpăiat, apoi pe locotenentul Călină și pe sublocotenentul Bădescu, cel mai destoinic din toți. Băieți buni cu toții, m-au păzit ca pe un tată. Pe la mijlocul lui martie, mi s-a luat ofițerul și mi s-a redus garda la 4 soldați comandați de subofițerul Onofrescu (care m-a părăsit de când m-au adus la Ministerul de Interne, la 2 decembrie).

Aceasta nu numai fiindcă așa sună instrucțiunile primite de la Führer, dar și fiindcă astfel, el, Killinger, e convins că slujește intereselor ambelor țări aliate și prietene. „La fidelitatea generalului, Führerul răspunde cu fidelitatea sa...” - a încheiat ministrul Reichului.

Declarațiile lui Killinger sunt cu atât mai interesante, cu cât au fost intercalate într-o cuvântare în care n-aveau ce căuta, și în care au fost încadrate numai ca să se pună capăt zvonurilor răspândite de cei interesați, după care „Nemții susțin Mișcarea Legionară împotriva generalului Antonescu...”.

Cuvântarea lui Killinger a fost redată ieri-seară la ora 9, la Radio, în traducere românească. Ea a fost precedată de o peltea nesfârșită a lui Ică Antonescu în cinstea lui Hitler. Acum știm de unde vin lungimile, sarbedele comparații, înfloriturile de ouă roșii și tot „bagajul” mărunțișurilor ieftine care înjosec cuvântările și „declarațiile” Domnului Conducător...

Gino Quaranta² a venit ieri să-mi arate un curios document, adică două, o scrisoare adresată de Marie Mavrocordat (văduva generalului Leon Mavrocordat, născută Ghica-Comănești) ministrului Germaniei, von Killinger, și o notiță, scrisă tot de ea, dar semnată „Șt.”. „Șt.” e Lucă Sturdza, deținut la Malmaison. Scrisoarea, ca și notița, denunțau lui Killinger intenția generalului Antonescu de a ucide pe generalul Petrovicescu (ale cărui înalte însușiri erau exaltate și care era prezentat ca „singurul Salvator” posibil al Mișcării Legionare) și cereau ajutor reprezentantului Reichului... Marie Mavrocordat, mătușă prin alianță a lui Gino, însărcinase pe acesta să înmâneze lui Killinger atât scrisoarea sa, cât și notița recopiată a lui ginere-său Lucă... Napolitanul a venit la mine să-mi arate documentele, căci plicul îi fusese încredințat deschis. Am citit și m-am minunat... Pe când noi cei de afară ne temem să nu fim împușcați de legionari - legionarii închiși la Malmaison tremură să nu fie executați de Antonescu și cer lui Killinger să-i scape! Panică de o parte și de cealaltă a baricadei, după cum se vede!

Față de declarațiile categorice prin care Killinger s-a așezat de partea lui Antonescu, intervenția lui Lucă Sturdza apare copilărească...

De altminteri sunt convins că generalul Antonescu n-are intenția să execute pe nimeni.

Lupte crâncene în Tesalia. Anglo-grecii pricinuesc pierderi mari germanilor, dar aceștia câștigă mereu teren și înaintează.

² Conte Gino Quaranta di Zurlino, căsătorit cu Madeleine Lahovari, fiica lui Iancu Lahovari.

Londra a fost din nou grav bombardată. Și Berlinul de către englezi...

De trei zile a intrat în funcțiune nou meu secretar, dl Ștefan Hintz, avocat. Cred că mă voi împăca foarte bine cu dânsul.

Marti, 22 aprilie. Azi-diminează au reapărut gazetele, care s-au odihnit două zile. În fruntea lor decretul prin care se suspendă aplicarea condamnărilor până la 5 ani, pronunțate contra rebelilor care n-au luat parte la omoruri și s-au purtat bine de când au fost arestați. Măsură bună, căci prea au fost multe arestări și condamnări; țara nu poate fi transformată într-o pușcărie.

Alături de decretul de suspendare, se publică, în toate gazetele, încă o dată, declarațiile lui Killinger, atât de categorice...

Regele Petru al Iugoslaviei a ajuns cu aeroplanul în Palestina. Ce viitor îl așteaptă pe acest nenorocit de Rege fugar?

Pe frontul grecesc, în Tesalia și Epir, nemții înaintează. Au luat Larisa și... Olimpul (proprietate Chrissoveloni!!).

Miercuri, 23 aprilie. Elisabeta Ghica, soția fostului ministru de Externe, prietenul meu „Démètre”, a fost numită damă de onoare pe lângă Regina Elena. Întrucât privește însușirile ei personale, n-am nimic de zis, alegerea e perfectă. Dar atât dânsa, cât și bărbatu-său sunt în fruntea echipelor germanofobe și anglofile, și simpatica Elisabeta s-a mai convertit și la catolicism. Din acest indoit punct de vedere, alegerea generalului Antonescu mă miră.

La văduva lui Vasile Marin „eroul” din Spania s-au descoperit, ascunse, un număr destul de însemnat de revolvare noi-nouțe. Erau ascunse, în cutiile lor, în odaia de baie, într-o gaură făcută în zid și închisă cu plăci de faianță. Văduva Marin e fiică de ovreică din Dorohoi; mamă-sa e născută Kaufmann (tată-său e român, Ropală). Pe vremea lui Corneliu Zelea Codreanu, după înmormântarea lui Moța și Marin, văduva Marin a fost declarată „ariană de onoare”!!! D-na Marin mai e și medic secundar, în funcțiune la spitalul Colțea...

Textele sunt precise: pentru ascunderea de arme - moartea. Doi tineri au fost executați pentru o asemenea crimă, de curând, la Brăila. Ce se va întâmpla cu văduva „eroului” Marin?

Joacă ursul în vecini. Hitler a fost la cartierul general german al armatei din Balcani și și-a sărbătorit acolo a 52-a aniversare. Nu se spune unde se află acest cartier general. Unii cred că e în Bulgaria și cred că Hitler a zburat peste noi ca să ajungă la destinație. Alții socotesc că acest cartier despre care este vorba e pe la Zagreb, sau pe la Niș. Mai probabil așa, căci Regele Boris a făcut o vizită Führerului.

Suntem poftiți să ocupăm Banatul sârbesc. Antonescu rezistă și

are dreptate: să nu ni se opună Torontalul ca o compensație pentru pierderea Ardealului...

Se zice că îndată ce vor sfârși cu Balcanul, nemții vor propune din nou englezilor pace...

Hotărârea Statelor Unite de a ajuta toate Statele care luptă împotriva Axei și, între altele China, ar fi determinat pe japonezi să încheie pactul de neagresiune și de neutralitate cu Sovietele...

E singurul mod de a explica încheierea unui pact în contradicție cu planurile din ce în ce mai aparente ale Germaniei împotriva Rusiei...

Joi, 24 aprilie. Văduva Marin a fost condamnată la moarte, dar pedeapsa ei a fost comutată în 10 ani reclusiune... Bine. Dar cum rămâne cu cei doi tineri împușcați la Brăila pentru un delict identic? Excese de severitate ale legilor duc la mari încurcături...

Armata grecească din Tesalia și Epir a capitulat fără condiții. În cuvântările pe care le-au ținut, generalul german și cel italian au recunoscut că trupele eline au salvat onoarea țării lor, și s-a permis ofițerilor greci să-și păstreze săbiile...

Regele George afirmă, printr-o proclamație adresată poporului său, că capitularea și armistițiul au fost semnate fără încuviințarea Guvernului din Atena. Regele mai anunță că dânsul, Moștenitorul Tronului, și Guvernul pleacă în Creta pentru a continua de acolo războiul.

Belgradul a fost groaznic bombardat (înainte de a fi ocupat). Se zice că o treime din edificiile orașului ar fi fost distruse. Palatul Regal, Ministerul de Război și alte construcții însemnate au fost prăpădite. Distruse asemenea și podurile peste Sava și peste Dunăre...

Pavelici, unul din asasinii Regelui Alexandru, actualmente șeful Statului croat (!!) a primit cu alaiul convenit pe primul ministru plenipotențiar acreditat de Germania pe lângă dânsul...

Ce o să trăim să mai vedem?

Vineri, 25 aprilie. Ieri au fost înmormântați la cimitirul militar doi locotenenți din aviația noastră care n-au avut noroc. Recepționaseră un avion la o fabrică din Germania și pe când făceau un zbor cu el au fost atacați și doborâți de un avion englez... Drama s-a petrecut deasupra localității Matgendorf. Bineînțeles, nu s-a făcut nici o publicitate în jurul acestui incident: cerul Germaniei nu poate fi bănuț de nesigurantă pentru zborul aeronavelor...

Se anunță o molimă teribilă printre găini. Un fel de ciumă. Toate injecțiile și măsurile sanitare s-au arătat până acum ineficace. Atât ne mai lipsea. În carență de carne și alte alimente, trăiam cu păsările ce ni se trimiteau de la țară. Nu vom mai avea nici pe acestea...

Mareșalul Petain a împlinit 86 de ani. Cei mulți înainte. În Franța liberă ca și în cea ocupată vajnicul om de Stat e sărbătorit de toată lumea.

Bardossy, fostul ministru al Ungariei la București, ajuns prin două salturi neașteptate ministru de Externe și prim-ministru al țării sale, ne-a rugat să-i trimitem chitanța cotizății sale la Jockey-Club, fiindcă dorește să rămână mai departe membru al cercului nostru! Bre, bre! În ziarele de azi-dimineață citesc, pe de altă parte, că Excelența Sa a declarat în Camera de la Budapesta, că Ungaria vrea să trăiască în pace și prietenie cu toți vecinii săi, și că nu are altă intenție decât să apere teritoriul său.

Aceste manifestații pacifice ale unгурului sunt cu atât mai interesante cu cât acum 2-3 zile s-a dat maghiarilor peste nas, de către Guvernul nostru, printr-un comunicat radiodifuzat, în care se reamintea belferilor de la Buda că numai mulțumită armatei române au scăpat de Bela Kun și de comunism...

Sâmbătă, 26 aprilie. Precedenta informație e greșită în ce privește cererea lui Bardossy de a rămâne membru al Jockey-Clubului. Faptul îmi fusese comunicat de colegul meu Barbu Catargiu, care a început să se cam răscoacă și care a confundat pe Bardossy cu Banffy! Maghiarul doritor să rămână membru al Jockey-Clubului e Nicolae Banffy, seniorul de la Bontida, fost ministru pe vremuri în Ungaria, și la noi șef al Partidului Unguresc. E și asta ceva, poate că prevede amicul Banffy o revenire a Clujului în granițele noastre - dar gestul lui nu are semnificația pe care ar fi avut-o din partea primului ministru unguresc în funcțiune...

Cuvântări în serie în Statele Unite: Roosevelt, Cordell Hull, Knox (secretar de Stat pentru Marină). Câteșitrei (dar mai ales Cordell Hull) au fost de o violență de necrezut la adresa Statelor totalitare și în particular împotriva Germaniei. E de neînchipuit cum ambasadorul Germaniei mai rămâne la Washington după asemenea manifestări ale reprezentanților oficiali ai Statului Federal, și mai ales după cele spuse de Roosevelt pe lângă care e acreditat. Am impresia că americanii urmăresc tocmai ruperea relațiilor diplomatice cu Germania, ca să scape de focarul de propagandă grevistă și antibelică ce beneficiază de impunitate la adăpostul imunității diplomatice. Germania înghite însă și nu pleacă... Hull și Knox au declarat că convoiurile de armament și muniții pentru Anglia vor fi însoțite de vase de război americane, care vor trage în cei ce vor ataca sau amenința zisele convoaie... Roosevelt a afirmat că Lindbergh e un defetist, și că americanii se vor bate până la ultimul om de va fi nevoie să apere existența Imperiului Britanic...

D.N.B. ridiculizează veștile englezești după care Germania ar avea intenția să atace Spania sau Turcia. Atunci contra cui sunt hotărâți să pornească? Contra rușilor? Să dea Dumnezeu...

N-au trecut două săptămâni de la uciderea librarului London și de la executarea celor doi legionari care-l omorâseră - condamnați și executați în 24 de ore - și iată o nouă încercare de omor săvârșită de legionarul Ion Teodorescu împotriva evreului Solomon Șmilche, negustor din strada Cantemir. Tânărul cavalier a tras 3 focuri de revolver, dar nu și-a nimerit ținta. A fost arestat pe loc și dovedit legionar din echipa morții. Sub veston, avea cămașa verde și curelele de serviciu. În momentul în care a tras a strigat: „Așa pedepsește Garda pe trădători!”. Ce o fi trădat Solomon Șmilche? Teodorescu a fost judecat ieri-dimineață și executat aseară...

Ce o fi în capul băieților ăștia de merg la moarte sigură, fără niciun rost?

După capitularea armatelor eline din Epir și Tesalia, germanii au atacat munții din sud de Lamia, apărați de neozeelandezi, și în 48 de ore au cucerit Termopilele... Leonidas s-a întors în mormântul său, de pe malul Mării!! Neozeelandezi la Termopile! Ce ne-a mai fost dat să vedem!

La intrarea lor în Lamia, știrile din Berlin pretind că trupele germane au fost aclamate de greci, care urlau: „Jos Anglia!”. O fi?

Regele George pleacă spre Creta. Prima etapă. Regele Petru al Iugoslaviei e în Transiordania, oaspetele Emirului. Probabil că-și va continua tragica călătorie spre Indii, sub ocrotire britanică...

Duminică, 27 aprilie. Trupele germane au ocupat insulele Lemnos (în fața Dardanelor), Thasas, Samotrake și Eubea. Din Eubea, din dreptul orașului Chalkis, au retrecut strâmtoarea, în Grecia, și cu o coloană motorizată au pornit și au cucerit orașul Teba. Nemții erau ieri aproape de Atena. Probabil că azi vor ocupa și această ultimă Capitală balcanică...

Trupele engleze se imbarcă în grabă în porturile elene, sub bombardamentele avioanelor inamice, și suferă mari pierderi...

Radio-Londra a anunțat ieri că germanii au ocupat aeroporturile din Spania, în vederea acțiunii contra Gibraltarului, despre care se vorbește de atâta vreme. Radio-Londra mai adaugă că Guvernul englez a protestat pe lângă cel spaniol împotriva acestei ocupări. Ziarele noastre de ieri-seară și de azi-dimineață sunt mute asupra unor asemenea evenimente...

Deși D.N.B. ironiza ieri veștile britanice referitoare la o eventuală acțiune germană în Spania, pare că Londra a fost bine informată, și

numirea lordului Gort ca comandant al Gibraltarului își are cântecul ei.

După informații din Berlin, la Londra ar urma să se constituie un Cabinet Imperial de Război, în care și Dominioanele să fie reprezentate, cu drepturi foarte largi...

Declarațiile lui Cordell Hull și ale lui Knox continuă să fie viu comentate. Roosevelt le-a aprobat din nou, într-o primire a reprezentanților presei străine. Statele Unite sunt din ce în ce trase în vârtoarea războiului, cu toată opoziția lui Lindbergh, aviator, colonel și părinte nefericit.

Monsieur Wohlthat a sosit la Tokio. Se vede că raporturile economice germano-japoneze vor fi radical revizuite.

Profetul regimului, dl Ică Antonescu a anunțat prin radio marea reformă legislativă în curs de pregătire. Toate Codurile noastre vor fi revizuite în vederea „dreptății” (care? a inchiziției de Stat?). Se vor întocmi, prin contopire și revizuire, cinci coduri:

1) Unul pentru raporturile de ordin administrativ, în care se va cuprinde întreaga organizare de Stat;

2) Unul privitor la drepturile și obligațiile individuale (dreptul privat);

3) Unul privitor la profesiuni și la exercițiul lor;

4) Unul care va cuprinde legile relative la Economia Națională;

5) Și unul referitor la raporturile dintre cetățeni și administrațiile de Stat (dreptul public).

Dacă nici după asta nu vom fi mulțumiți, vom dovedi că sunt oameni ingrați.

O broșură de propagandă comunistă, cu o copertă ciudată, circulă de câțva timp. Pe copertă se lăfăiește „Svastica”, semnul antisemitismului și al legionarilor, și din contextul ei ar rezulta că, cârticica e scoasă la tipografia *Universului*, sub auspiciile Guvernului.

Președinția Consiliului lămurește printr-un comunicat clandestinismul acestei broșuri urmărită de Poliție, iar *Universul* se leapădă de ea ca de Satana.

Dl Stelian Popescu și-a adunat într-un volum articolele scrise de alții și semnate de d-sa în *Universul*. Mi-a trimis și mie un exemplar, pe care nu-l voi citi.

Luni, 28 aprilie. Trupele germane și-au făcut ieri intrarea în Atena: drapelul cu Svastica fâlfăie pe Acropole... O coloană compusă dintr-un regiment „din garda personală a Führerului” a ajuns pe de altă parte la Patras, după ce a trecut canalul de Corint. Și în Africa

au mâncat bătaie englezii... Nimic nu rezistă nemților: în evoluția lumii, e momentul lor...

Agencia Havas pretinde că Amiralitatea britanică ar fi publicat următorul comunicat: „Marina Majestății Sale nu mai controlează Marea Egee”.

Mussolini bate depeșe și-și felicită trupele, în Albania, în Africa, în Italia... pentru victoria germanilor care a dovedit o dată mai mult eroismul trupelor italiene...

Un funcționar al Legației noastre din Belgrad, sosit ieri, povestește groaza zilelor de urgie prin care a trecut Capitala Iugoslaviei. Cu începere din dimineața zilei de 6 aprilie avioanele germane au început să bombardeze fără milă orașul. Valuri-valuri, în număr de 15 până la 30-40, avioanele au atacat din 2 în 2 ceasuri. Apărarea antiaeriană fiind inexistentă, avioanele coborau până la 100-150 de metri și trăgeau ca în țintă. Obiectivele militare, gara și calea ferată, cartierele comerciale au fost luate la rând. Pe monumentală Școală Militară, câte o bombă a fost aruncată pe fiecare din cele patru colțuri... La Președinția Consiliului, o bombă a trecut pe lângă sala de ședințe și a ucis un ministru. Postul de radiodifuziune, telegraful, telefoanele, uzina de electricitate, conducta principală de apă au fost distruse de la început. Adăposturile s-au arătat ineficace și în mai multe din ele bombele căzute au ucis pe toți cei ce se refugiaseră în ele. După ce toate autoritățile au evacuat orașul, a început jaful. Dezordinea, jalea, urletele erau de nedescris. Însăpăimântată, lumea a fugit prin pădurile din jurul Belgradului. Intrarea nemților a fost primită de toți ca o salvare...

Românii se refugiaseră la Legație, unde n-au avut nimic de suferit, în afară de sete și de foame, până la un oarecare punct. Îndată ce au ocupat orașul, trupele germane au pus la dispoziția Legației noastre mijloacele de comunicație necesare până la Semlin și de acolo, un vapor a transportat colonia română la Baziaș.

Colonelul Serge Suțu, care comandă Regt. 1 Roșiori la Arad și a venit la București într-o permisie, povestește că nemții - la Arad sunt trupe germane multe - sunt porniți într-o ură neîmpăcată împotriva sârbilor, fiindcă aceștia ar fi săvârșit acte de înfiorătoare cruzime împotriva șvabilor și puținilor prizonieri făcuți, mutilându-i. Prizonierii au fost trimiși înapoi în rândurile germane cu o svastică crestată pe frunte... Bombardamentele germane asupra Belgradului au pornit mai toate de la aeroportul construit lângă Arad, la pădurea din Ceala.

Molotov-Stalin pe de o parte, Matsuoka pe de alta, au schimbat

scrisori de mulțumire, de amabilitate și de... încredere. Japonezul Matsuoka scrie lui Stalin și lui Molotov, fiecăruia în parte; tovarășii Stalin și Molotov răspund printr-o scrisoare comună. Să nu rămână toată treaba limitată la scrisori...

O puternică furtună s-a dezlănțuit ieri pe Marea Neagră și pe coasta Dobrogei. Sunt pagube destul de mari. Vântul suflă puternic până și la București.

În Oltenia și în Muntenia vremea e prielnică pentru semănături. Plouă, dar nu prea mult. În Moldova, agricultorii se plâng de prea multă ploaie, mai ales în Moldova de Nord. Până acum anul se anunță bun.

Martți, 29 aprilie. Generalul Speidel, șeful Misiunii aeronautice germane în România, a spus lui Witzleben că aproape toate trupele britanice din Grecia au putut să se imbarce. Flancul (apărarea antiaeriană) din Pireu a fost foarte puternic, și contrariu veștilor publicate de ziare, aviația germană n-a putut împiedica operațiunile engleze de imbarcare în acel port. Generalul Spidei a mărturisit chiar că aceste operațiuni au fost un succes pentru britanici. Totalul trupelor britanice debarcate în Grecia n-ar fi trecut de 70.000 oameni. Oamenii s-au salvat, dar au lăsat mult material în prada nemților.

Witzleben mai povestește că Killinger e foarte plictisit de toți ai lui, care în ciuda declarațiilor sale și a instrucțiunilor primite de la Berlin, continuă să lucreze cu și pentru Mișcarea Legionară. Mai ales cei foarte legați de „Partei”, în Germania. Pe Conradi, Killinger l-a expedit în Germania, dar cine știe dacă „Partidul” nu-l va trimite iarăși la București... Witzleben nu poate suferi pe „Nazi”, și e cam pornit împotriva lor...

Pe fronturi, oarecare liniște, în afară de Africa de Nord, unde germanii și italienii (!) atacă viguros pe englezi. Deși Tobrukul n-a căzut încă, germanii au ocupat Sollum, pe teritoriul egiptean. Pe căldurile care încep, luptele trebuie să fie teribile în nisipurile din preajma Deltei. Axa va face eforturi supraomenești pentru a ajunge la Canalul de Suez.

Cu curățirea Greciei, se va termina în câteva zile și războiul balcanic. Încotro va porni Germania? Înspre Turcia și Siria? Înspre Gibraltar? Înspre Rusia? Toate ipotezele sunt permise. În Moldova intră zilnic trupe germane. Pe linia Troțușului intră 12 trenuri militare pe zi (controlate de Gogori Carp, care a petrecut vacanțele Paștelui la Gârbovana), trenurile de la Adjud sunt îndreptate spre nordul Moldovei și spre Prut. Arhivele, documentele, depozitele autorităților

noastre din apropierea Prutului au fost evacuate. Evacuări identice au fost efectuate și de ruși în Basarabia și Bucovina...

Din Statele Unite se anunță că industria americană va putea livra, cu începere din iulie, 80.000 avioane militare pe an...

Lindbergh - tratat de Roosevelt drept „trădător”, și-a înaintat demisia din „Corpul Aviatorilor” în care avea gradul de colonel. Se pare că aviatorului Lindbergh „i s-a urcat la cap” și că vrea să joace un rol politic...

Discursul lui Churchill de duminică, prin care Guvernul englez expune cu sinceritate greutățile momentului, continuă să fie viu comentat. Axiștii văd într-însul deprimarea prevestitoare a înfrângerii, pe când anglofilii admiră dimpotrivă curajul cu care premierul englez mărturisește loviturile primite fără să se îndoiască de succesul final... După toate aparențele, războiul va dura până ne vom curăți cu toții...

Ziarele de azi publică o citație a Justiției militare prin care Horia Sima, Iasinchi, N. Pătrășcu (fostul secretar general al Mișcării Legionare), Papanace (finanțul), Trifa, Grozea, Gâmeață (ajutori legionar), Sârbu (cooperăția), Borobaru, Comeliu Georgescu (fost subsecretar de Stat) - toți fugiți sau ascunși - sunt chemați să se prezinte până în 3 zile în fața Parchetului militar. Care o fi rostul acestor citații? O condamnare în lipsă? O cerere de extrădație? (Mai toți afară de Sima și de Grozea sunt refugiați în Germania; despre Grozea, conducătorul Mișcării legionare muncitorești, faimosul M.L.M., se zice că ar fi la Moscova).

Mi se spune că odată cu văduva Marin ar fi fost arestată și d-na Claudian, mama lui Tell - dar nu pentru port ilegal de arme, ci pentru alte buclucuri. Doctorul Popescu, legionar, mi-a confirmat ieri această arestare...

Tratatul de comerț, negociat astă-iarnă la Moscova între Soviete și noi, a fost ratificat, și schimbul ratificărilor s-a făcut ieri. De astăzi tratatul intră în vigoare. Deocamdată vom trimite rușilor benzină, da, benzină! De necrezut, dar așa e: rușii, cu tot petrolul lor, nu pot rafina benzină cu înalt conținut octanic - benzină pentru avioane! Până acum câțva timp ei importau benzina necesară aviației lor din Statele Unite - dar acestea nu vor să le mai dea... Le dăm noi, cu autorizația Germaniei, cât le trebuie ca să nu poată face nimic împotriva noastră...

Noi vom da rușilor benzină, dar ce ne vor dar rușii? Ne-ar putea da ceai și bumbac...

O delegație de români din Valea Timocului și alta din Banatul

sârbesc sunt așteptate la București... Ce vom putea noi face pentru acești nenorociți români asupriți? Nimic...

Ieri la orele 15 și 3 minute, un ușor cutremur a fost înregistrat la București. De la cutremurul cel mare din noiembrie 1940 nu e aproape zi în care să nu se fi înregistrat ușoare oscilații pe pământul nostru. Ne-am obișnuit cu ele...

Printr-un nou decret-lege ni se arată cum trebuie să salutăm drapelul: să facem front, și să stăm cu pălăria în mână până trece steagul cu garda lui...

Interesant nu e decretul în sine - interesant e că am ajuns în așa hal încât a trebuit promulgat un asemenea decret...

În Germania se va înființa în curând un Minister al Coloniilor. Pentru Africa... De confruntat cu campania începută din nou în ziarele germane contra Belgiei, pe tema Congo-ului.

Lovitura de Stat prin care Regența a fost înlăturată în Irak, acum câteva săptămâni, și înlocuită printr-un Guvern Kaylani - pare să fi fost o lovitură provocată prin mișcări politice interne. Guvernul Kaylani declară ritos că nimic nu s-a schimbat în politica externă a Irakului și că convenția încheiată între acest Stat și Anglia rămâne în picioare. Berlinul s-a bucurat degeaba, de cele întâmplate la Bagdad...

Cernăuțiul a fost cucerit într-o clipă, de către 4 ofițeri nemți chercheliți! Un proprietar din Dorohoi, de pe lângă Vârful Câmpului, a dat o masă zilele trecute, la care a poftit și 4 ofițeri germani din Botoșani. S-a mâncat, s-a petrecut, s-a băut! Pe la ora 12 noaptea ofițerii au pornit cu automobilul lor spre Botoșani, dar fiind cam afumați, s-au înșelat, și în loc să o ia la dreapta pe șosea, au luat-o la stânga spre Mihăileni. În loc să ajungă la Botoșani au ajuns astfel la Cernăuți! Când au sosit la linia de demarcație rușii au luat-o la fugă, strigând: „Vin nemții, vin nemții!” Nemții nu s-au trezit decât în Cernăuți, unde au constatat eroarea lor și au luat-o înapoi spre Botoșani! Când au trecut peste linia de demarcație, rușii nu se înapoiaseră încă la posturile lor!!!

Legionarii au organizat grevă la Petroșani. Prefectul a uitat că un decret-lege interzice grevele și a început să trateze cu greviștii!!

Alte semne de anarhie: dl Pavel, numit în locul lui Caramfil la U.C.B. a fost ulterior arestat (Rebeliunea din ianuarie) e închis și azi, dar n-a fost înlocuit în fruntea celei mai importante administrații comunale...

La Banca de Credit a fost numit în Consiliu, înainte de răscoală, legionarul Tulbure. Arestat și dânsul după răscoală, n-a fost nici el înlocuit la Bancă, deși șade în pușcărie...

Miercuri, 30 aprilie. Ziarele de azi-dimineață publică hecatomba de magistrați, anunțată de atâta vreme. De la Casație zece consilieri și doi procurori. Nu-i cunosc, și nu știu ce le plătește pielea. Printre consilieri a fost ras și Codin Ștefănescu, prea compromis în afacerile carliste. Prietenul meu Polichron a rămas. Din nefericire a rămas și canalia de Petit. De ce? Toată lumea e de acord că e o lichea... De la Curțile de Apel au fost scoși peste o sută. Pe de altă parte, printr-un decret-lege s-au fixat noile circumscripții ale Curților ca consecință a pierderilor noastre teritoriale... De ce atâta grabă?

Mândru că n-a fost executat, canalia de Petit își încură caii în *Universul*, în care scrie azi-dimineață „despre Dreptate”. Ce îndrăzneală! Reclamagiul a mai pus pe Nedelescu, alt escroc, să scrie în același ziar despre o jurisprudență nouă a Curții de Casație fixată într-un complet prezidat - din întâmplare - de dânsul! Și asta e moralizarea despre care ne tot vorbește generalul Antonescu!

Elveția e pe seletă. Campanie de presă împotriva ei în Germania, unde se declară că „atitudinea antigermană” a ziarelor elvețiene nu mai este tolerabilă. Conferințele unui emigrant german, profesorul Karl Barth, ținute în Elveția în fața unor săli îmbăcsite și cuvântarea antigermană a colonelului Frey la Cercul de studii al partidelor politice din Berna - sunt viu criticate. Ziarul Ministerului de Externe din Berlin atrage atenția Elveției asupra soartei Iugoslaviei; și acolo opinia publică a încălcat hotărârile cuminți ale Guvernului... Cu ce rezultate s-a văzut...

Să fie prefața unui atac german împotriva Elveției? Toate sunt posibile.

Comisia generală prevăzută la art. 4 din Pactul Tripartit s-a întrunit ieri la Roma sub președinția lui Ciano, prezenți fiind ambasadorii Germaniei și Japoniei. O primă întrunire a avut loc zilele trecute la Berlin sub președinția lui Ribbentrop și alta va avea loc în curând la Tokio sub președinția lui Matsuoka. Prin aceste întruniri, Axa vrea să dovedească eficacitatea Pactului... În discuțiile de la Berlin și de la Roma s-a pus și soarta Balcanului, dar s-a stabilit că pentru moment nu poate fi vorba decât despre o „reglementare provizorie” - granițele definitive urmând să fie trase numai la sfârșitul războiului. Mai prudent așa... În acest sens trebuie luată delimitarea Muntenegrului (luat în primire de italieni), ocuparea provinciei Bacika de către unguri și a unei părți din Macedonia de către bulgari...

În acest spirit al „reglementărilor provizorii”, s-a vorbit ieri cu insistență despre ocuparea Banatului sârbesc de către trupele noastre.

S-a spus chiar că vom ocupa valea Timocului și malul Dunării la Porțile de Fier... Situația lui Antonescu e grea, o recunosc. Dacă refuză, se va naște îndoială la Berlin asupra încrederii sale în victoria germană... Să vedem cum vor decurge lucrurile; până acum nimic nu s-a hotărât încă...

Fiul lui Roosevelt a sosit la Ciung-King, însărcinat să înmâneze o scrisoare a ilustrului său părinte ilustrului mareșal Ciang-Kai-Șhek. Întrebat de gazetari dacă are o misiune specială pe lângă mareșal, junele Roosevelt a răspuns: „Am venit să culeg informații, nu să dau sfaturi...”. Vizita americanului a indispus totuși pe japonezi, și presa Axei înjură...

Fostul ministru britanic la Belgrad, Ronald Campbell, atașatul său militar colonelul Clarke și Brook, un gazetar american italoFOB au fost capturați în Marea Adriatică de un vas de război italian, pe când căutau să fugă în Creta pe un mic vapor iugoslav... Ce a mai rămas din dreptul internațional?

Joi, 1 mai. Telegrama lui Mussolini către generalul macaronarilor din Albania, după înfrângerea grecilor de către nemți, mi-a scăpat necităta. Un prieten mi-o aduce azi. E o capodoperă de „italianism”! Ducele declară fără rușine că victoria se datorește eroismului armatei italiene și geniului celui caraghios de general! A uitat Ducele că timp de 6 luni grecii au bătut zilnic trupele sale, că acestea n-au făcut decât să dea înapoi și că a trebuit să vină nemții să le scape? Să întrebe pe aliații săi de la Berlin ce gândesc despre armata și despre generalii italieni!

Generalul Ciolakoglu a constituit la Atena un Guvern de circumstanță, cu învoirea nemților, întemeiat, zice proclamația generalului, „pe voința poporului de a face față greutăților impuse Greciei de război”. Germania tratează de altminteri Grecia, spre deosebire de Iugoslavia, cu bunăvoință și cu stimă. La Berlin se declară că îndată ce Grecia va avea în fruntea ei oamenii care trebuie, ea va putea foarte bine colabora la organizarea Europei viitoare...

Comandantul militar al Serbiei, generalul de aviație Foerster a alcătuit „un consiliu de administrație” (sic) pentru guvernarea provinciilor ocupate din Iugoslavia. Diferiți sârbi necunoscuți, cel puțin peste graniță, au fost numiți comisari în fruntea departamentelor ministeriale.

La Sarajevo, Comandamentul militar german a scos din zid placa de bronz ce comemora cu o nejustificată mândrie asasinatul Arhiducelui Franz Ferdinand, săvârșit de Gavrilă Prinkip. Placa a fost dusă la Cartierul General și Hitler s-a fotografiat în fața ei...

La Berlin, războiul balcanic se consideră terminat. Toată lumea se întreabă încotro va pomi acum Hitler, și nimeni nu e în măsură să dezlege enigma... Cred că nu vom aștepta mult și vom fi plioforisiți...

Demisia lui Lindbergh din Aviația americană și din diferitele sale însărcinări a fost primită. Marea majoritate a poporului american e cu Roosevelt...

Acesta a declarat că patrularea convoiurilor va fi exercitată de forțele americane oriunde interesele Statelor Unite o vor cere, iar nu numai până într-o depărtare de 2.000 de mile de la litoralul american, cum s-a spus...

Generalul Dumitrescu, de tristă memorie, a fost desărcinat ieri de orice răspundere, de către Comisia Prezidențială, în ce privește gestiunea fondurilor secrete ce-i fuseseră încredințate... Generalul Dumitrescu achitat, și eu trimis în judecată pentru delapidare - am trăit să văd și asta!

Vineri, 2 mai. Am ajuns la 70 de ani fără să fi participat vreodată la serbarea de 1 Mai. „Armindenul” bătrânilor noștri. Cât am fost copil, mamă-mea, cu caracterul ei aristocratic și sub influența covârșitoare a curentelor romantice franțuzești, a neglijat datinile românești. Când m-am făcut mai mare am plecat în străinătate. Și apoi, chefurile, petrecerile fără confort și mâncărurile ca vai de ele nu mi-au spus niciodată nimic...

Ieri, pentru prima oară, am luat și eu parte la tradiționalul chef câmpenesc de 1 Mai, la ferma lui Ionel Boambă, la Pipera. Erau vreo 60 de persoane, vesele și plăcute, de toate vârstele. Am stat lângă contesa Benckendorf, o frumusețe ofilită, dar simpatică.

Ferma lui Boambă, la câțiva pași de București e foarte bine amenajată. Are de toate: o serie de eleștee pentru creșterea peștelui, arbori roditori, prăsilă de porci, flori, găini etc. O foarte drăguță casă în construcție. Ionel Boambă și soția sa primesc cu inima deschisă. Am petrecut câteva ceasuri minunate. Singurele neplăceri ni le-au cauzat aeroplanelle germane care ne-au zbârnăit întruna peste cap, la o mică înălțime. Alături de ferma lui Boambă se află un aeroport german, plin de aeroplanelle Messerschmidt de vânătoare, cu botul vopsit în galben.

Înainte de a merge la Pipera, am trecut la Preșidenție, la Ică Antonescu. Îmi aranjase Rioșanu întrevederea. Scopul: să-l întreb pentru ce am ajuns eu șa ispășitor, dat în judecată în fața nu știu câtor comisii, condamnat la moarte de legionari, când n-am nicio vină, pe când alții cunoscuți prevaricatori și profitori ai Camarilei Regale (din care eu n-am făcut parte și nici n-am avut contact cu ea)

nu sunt molestați întru nimic. Dl Ică a părut că află aceste lucruri pentru prima dată și a luat note ca să intervină unde trebuie. O fi sincer? Unii pretind că el ar fi capul răutăților... Lucru ciudat, la un moment dat mi-a spus: „Am să vorbesc cu Petit (!!) și am să-i atrag atenția asupra faptului că d-ta vei face parte din viitorul Consiliu de Stat...”. Ce o mai fi și asta?

Ca să nu mă angajez pe negândite la nimic, n-am cerut nicio explicație. Eram de altminteri zorit să plec la Pipera...

Întreaga armată greacă a demobilizat. Ieri s-a răspândit zvonul că turcii au încheiat un pact de neagresiune cu Germania. Confirmare a acestui zvon lipsește încă. Se pare însă că războiul între Germania și Turcia nu va fi.

Nemții și italienii au pătruns în incinta exterioară la Tobruk... Efortul lor tinde spre Suez. La Sollum englezii deocamdată rezistă... Vin căldurile și nu se vor mai putea bate cu tancurile, cel puțin ziua. Se vor bate noaptea, și cu aeroplanelle...

În Irak, situația e totuși tulbură. Deși noul Guvern din Bagdad a declarat că va respecta și aplica convenția cu Anglia, el se opune acum totuși la o nouă debarcare, mai masivă, de trupe, la Bassrah... Mâna Germaniei?

În porturile mexicane, 12 vapoare italiene au fost sechestrate de autorități. Protest din partea Italiei. Argentina afirmă, în schimb, că n-a dat ordin de sechestrare pentru nici un vas străin...

La Jurilovca s-a prins un „bogzar”, pește domiciliat în mările septentrionale (în special în Marea Nordului), de dimensiuni încă necunoscute. Bogzarul de la Jurilovca măsoară 2 m 35 lungime și cântărește 126 kilograme. Cel mai mare bogzar cunoscut până acum cântărește 80 kilograme... Nu se pricepe cum acest bogzar boreal a pătruns până la Marea Neagră. Muzeul lui Antipa l-a cumpărat pentru colecțiile sale.

Sâmbătă, 3 mai. Pasa rea continuă pentru englezi. Irakul și-a dat arama pe față și a intrat în război cu forțele britanice. Pretextul ar fi următorul: după convenția anglo-irakiană trupele imperiale au dreptul să treacă pe teritoriul Irakului. Irakul nu se opune la trecerea trupelor engleze în drum din Indii spre Transjordania, dar cere ca trupe noi să nu intre până cele deja sosite n-au părăsit teritoriul irakian. Trupele engleze au debarcat totuși, cu forța la Bassrah...

Propaganda și banii germani au pătruns departe, cum se vede...

Despre rezultatul primelor lupte nu se știe încă nimic...

La Tobruk, italienii și germanii pretind că înaintează, iar englezii anunță succese.

După unele ziare germane, 900.000 de tone britanice ar fi fost înecate în Marea Egee, în cursul ofensivei balcanice. După alte știri, tot germane, ar fi numai 300.000 tone...

De la Legația noastră din Londra s-a înapoiat un singur secretar, Wardala, după ruperea relațiilor. În afară de Tilea au rămas acolo Florescu, Stârcea, Matela Ghica, Dimăncescu etc. și, lucru mai grav, atașatul naval...

Acte de trădare, s-ar putea zice, dar care dovedesc încrederea acestor oameni în victoria finală engleză...

De altminteri Wardala povestește că viața în Londra e foarte suportabilă și aproape normală, mai normală acum decât la începutul războiului, cu toate bombardările zilnice. Lumea s-a învățat cu ele...

Ministerul Churchill s-a remaniat, fără să-și schimbe caracterul. Nu s-a procedat la alcătuirea unui Minister Imperial, cum a fost vorba.

Noii miniștri sunt necunoscuți peste graniță. Mai importantă e urcarea Lordului Beaverbrook în grad: trecut ca ministru fără portofoliu, va juca rolul unui fel de vicepreședinte al Consiliului. Numirea lui e fără precedent constituțional, în Anglia. Lordul Beabergrook, care controlează o bună parte a presei britanice, e astăzi omul cel mai popular din Anglia, după Winston Churchill...

S-a reorganizat Subsecretariatul de Stat al Colonizării și al Populației Evacuate, transformându-se (tot cu Zwiedenek în frunte) în Subsecretariatul de Stat al Românilor, Colonizării și Inventarului. S-a mai creat pe lângă acest subsecretariat și „Centrul Național de Românilor”, persoană juridică de drept public. Patrimoniul C.N.R.-ului e format din toate bunurile care au intrat în proprietatea Statului pe baza decretelor și tratatelor promulgate sau încheiate cu începere de astă-toamnă. Cu acest prilej s-a mai expropriat de la evrei fabricile de spirt, fabricile de medicamente, întreprinderile având de scop comerțul lemnului și subsolul bunurilor rurale deja luate. S-a mai precizat că fermele și pădurile intră și ele în categoria bunurilor rurale expropriate...

Vai de bieții ovrei...

Di Horică Sima a fost declarat decăzut de la catedra de filosofie (!) pe care o ocupa la Colegiul Carol I din Craiova, din cauza absențelor nemotivate... Cu acest prilej am aflat și noi că „camaradul comandant” fusese numit profesor la liceul din urbea mea natală... Ce cinste!

Din toate colțurile țării îmi vin vești despre popularitatea în creștere a generalului Antonescu și despre ura neîmpăcată împotriva Mișcării Legionare...

Se tot vorbește despre ocuparea Banatului sârbesc de către trupele noastre, dar până acum nimic. Dar de ce nu se vorbește! Se spune că de 10 Mai rușii ne vor restitui Basarabia, că unгурii ne vor da înapoi Transilvania, și câte și mai câte! Lumea e enervată...

Șoneriu s-a înapoiat de la Milano. În Italia depresiune mare. Toată lumea vrea pace. Ură mare împotriva nemților - ură motivată de prepotența germană, vizibilă. Astfel gara Verona, nod de linii pentru distribuirea trupelor Reichului, a fost transformată într-o gară nemțească: totul e scris pe nemțește și anumite părți ale stației puse la exclusivă dispoziție a ofițerilor germani.

În Austria (Șoneriu a trecut pe la Viena și Budapesta) multă ordine, dar niciun entuziasm. La Viena restricții multe și scumpe mare. De la gară la Grand Hotel, o trăsură 5 mărci (360 lei)! Și la Viena, deprimare și dorință de pace. Marasm...

La Budapesta Șoneriu a aflat de la ministrul nostru G. Cruțescu că toate trupele germane, ce vin din Balcani, și vin multe, sunt îndreptate spre frontiera Poloniei...

Nenumărate coloane sunt îndreptate de nemți, cu automobilele, cu trenurile, spre Iugoslavia pentru repararea podurilor și distrugerilor pricinuite de război. În această privință (a reparațiilor, nu a distrugerilor!) organizarea germană e formidabilă, cum nu se poate aproape închipui! Ne omoară cu organizarea!

Duminică, 4 mai. Ieri am fost solicitat să intervin (!) pe lângă Guvern pentru eliberarea lui Randa, legionar feroce (în vorbe) închis la Malmaison pentru că a înjurat pe generalul Antonescu. Deși m-au condamnat la moarte, tot sunt bun la ceva! Tânărul Randa este fiul colonelului Randa, bucovinean, fost atașat militar austriac la București, înainte de război, și „missus Domini” (trimisul Domnului) în ianuarie 1918, la Iași, pe lângă Regele Ferdinand. Am făcut un demers ieri, și sper să-l scap...

Azi se împlinesc 50 de ani de la moartea lui Ion Brătianu tatăl. Mare manifestare la Florica. Liberalii și toți politicienii stătuți, doritori să dovedească că mai există încă! N-am fost niciodată un admirator al bătrânului Brătianu, care putea să facă mult, date fiind împrejurările în care a domnit, și n-a făcut nimic. Și pentru acest motiv, mă țin azi la o parte...

Între englezi și Irak, adevărat război. După știrile nemțești, ar fi fost doborâte 26 avioane britanice, iar trupele Irakului, stăpâne pe Mosul (cu toată regiunea petroliferă) și pe Bassrah, ar fi împresurat forțele engleze... Să vedem și știrile din izvorul celorlalți...

În Italia s-a publicat decretul de anexiune a provinciilor slovene,

cu capitala Laibach. Cum rămâne cu „provizoratul”, până la pace? Se vede că regimul fascist a avut nevoie de oxigen, de au consimțit nemții la această „operațiune”. Slovenia, după decret, va păstra oarecare autonomie. În școli, limba slovenă, cea italiană fiind facultativă; legile, ordonanțele, regulamentele, vor fi publicate în două limbi. Cetățenii sloveni nu sunt obligați la serviciul militar...

Evacuarea Istanbulului continuă, deși raporturile dintre Germania și Turcia par mai puțin încordate.

Paolo Badoglio, fiul mareșalului, a fost ucis în Cirenaica, unde lupta cu gradul de locotenent...

Mareșalul List a trecut în revistă trupele sale la Atena. Au asistat și reprezentanții „țărilor amice” (Germaniei). Și al nostru... Unde sunt vremurile Întelegerii Balcanice?

Se telegrafiază din Atena că Guvernul Ciolakoglu n-a găsit nici un episcop sau mitropolit care să-i ia, conform obiceiului, jurământul... A fost rechiziționat un arhiereu pentru tragica solemnitate...

După telegramele D.N.B., singurele care se publică în ziarele noastre, s-ar crede că Lindbergh e omul cel mai popular din Statele Unite. Dacă e așa, de ce nu e el Președinte al Republicii, în locul lui Roosevelt...

Eve Curie, produsul perechii încălcate pe descoperirea Radiului, ține conferințe democratice și antigermane în U.S.A. și este musafira lui Roosevelt la Casa Albă. Gurile rele, adică nemții, au spus și scris că noua Evă (fată frumoasă) s-ar ține cu Franklin Roose. Indignat, Președintele a pus să se publice un comunicat după care d-ra Curie ar fi la Casa Albă oaspele Doamnei Roosevelt...

D-ra Eva varsă produsul conferințelor sale operelor de ajutor social. Până acum a strâns 400.000 de dolari! În așa țară, cine n-ar vrea să fie conferențiar!

Generalul în rezervă Paplica a fost numit secretar general al Subsecretariatului Aprovizionării. Poate ca să se ieftinească „paprica”!

Pe lângă Societatea de Radiodifuziune pe care avem fericirea să o posedăm, s-a mai creat încă una sub numele de „Interradio”, pentru difuzările destinate străinătății. Nu pricep pentru ce era nevoie de o societate specială pentru asemenea emisiuni, pe care le putea foarte bine organiza și Societatea de Radiodifuziune. Probabil că așa au vrut nemții...

Ministerul Propagandei a fost desființat în septembrie trecut și înlocuit printr-un Subsecretariat de Stat la Președinția Consiliului. Nichifor Crainic (să scuișăm!) a fost numit mai târziu ministru de

Stat și însărcinat cu direcțiunea Subsecretariatului. Acum, printr-un decret-lege s-a reînființat Ministerul Propagandei.

Prefecții în funcțiune în momentul masacrelor din septembrie 1939 - toți colonei - au fost scoși din armată după înscăunarea legionarilor. Apoi au fost reprimiți. Aflu acum că unul din ei, colonelul Craiu, fost prefect de Botoșani - și excelent prefect - a fost numit prefect la Brașov... Foarte bine, dar de ce și-o fi bătând așa joc de el însuși, Antonescu?

Patriarhul Serbiei, Gavrilă, a fost arestat - din ordinul Guvernului de ocupație, adică din al nemților...

Luni, 5 mai. Cuvântarea ținută ieri după-amiază de Führer, în fața Reichstagului, a decepționat. Tot aia și aia, dorința lui de pace, eforturile lui în acest sens, hotărârea Angliei întâi de a provoca și apoi de a extinde războiul pentru a nimici Germania... „*Bourrage de crâne*” (împuiere a capului) merit să scuze, pentru opinia publică germană, prelungirea războiului „sine die”...

Lumea aștepta ceva nou: o ofertă de pace opusă îndârjirii Angliei, destăinuirii asupra viitoarei soarte a Balcanului - ba unii mergeau până a crede că Führerul convocase Reichstagul pentru a declara război Statelor Unite. Da. Statelor Unite, oricât ar părea lucrul de inverosimil. Căci între Germania și Statele Unite război tot va fi (adică este!) și atunci mai bine să-l declare Germania decât Roosevelt. O declarație de război din partea Americii ar impresiona adânc opinia publică germană, pe câtă vreme o inițiativă a lui Hitler mai puțin („*Der Führer irrt sich nie!*”) (Führerul nu se înșală niciodată.) - iar pe de altă parte o provocare germană a războiului n-ar sili Japonia să intre în acțiune și n-ar da pe față defectiunea Guvernului din Tokio, care nici în cazul unei provocări americane, n-ar lua armele, cu tot Pactul Tripartit. Or, o defectiune impresionează întotdeauna în rău opinia publică... Hitler n-a vorbit însă nici de pace, nici de Statele Unite...

De subliniat că n-a spus nici o vorbă nici despre Rusia, nici de raporturile Germaniei cu Sovietele... Vorbe bune la adresa Ungariei, a Bulgariei și a României care a plătit scump încrederea ei în garanțiile britanice (o lecție pentru noi!). Cuvinte măgulitoare la adresa poporului grec și a armatei sale. La adresa Italiei: Germania n-a mers în ajutorul ei, împotriva grecilor - căci Italia ar fi învins singură - ci numai împotriva britanicilor care au îndrăznit să debarce în Europa...

Poate că caracteristica esențială a acestei cuvântări a lui Hitler e ura neîmpăcată împotriva lui Churchill, pe care-l tratează cu o

violență de neînchipuit, și-l face prost, diletant, nebun și alcoolic! Să-i fie frică de dansul!...

La pelerinajul de ieri de la Florica a fost lume multă. Ca personalități, liberali și țărăniști. Tătărescu și toți ai lui, însă, lipsă. Maniu prezent, a tăcut, deși se anunțase că va vorbi. A vorbit în schimb Ică Frică Mică (Antonescu Mihai) ca reprezentant al Guvernului și al generalului Antonescu. Discurs kilometric, înăbușit în zorzoane, oratorie pretențioasă de epileptic - încercare nereușită de a stabili filiația între politica germanofilă de azi și politica lui Brătianu alături de Germania și de Tripla Alianță, la umbra naționalismului argeșan revendicat și pentru I.C.B., și pentru generalul Antonescu...

Au mai luat cuvântul, mitropolitul Bălan, un episcop unit, cu același nume, natural Sever Bocu... și alții...

Mitropolitul Bălan a sfințit și biserica de lemn a lui Horia, transportată în 1908 de Ionel Brătianu de la Albac (Transilvania) la Florica - biserică pentru care Goga a scris cunoscuta frumoasă pisanie în versuri...

Și pentru toate, s-a lăsat Dumnezeu cu o ploaie care a udat fereniță pe toți cei de față...

Văzut ieri pe Dan Geblescu, secretarul Legației noastre în Ungaria, sosit de la Budapesta. Intrarea trupelor maghiare în Bacica iugoslavă n-a determinat în opinia publică ungurească niciun entuziasm. Lumea și-a dat seama că prin acest gest Ungaria și-a închis orice posibilitate de a juca eventual, la pace, și pe tabloul englezesc... Din punct de vedere militar, operația în Bacica a dovedit slăbiciunea armatei maghiare.

Ocupația ținutului dintre Dunăre și Tisa s-a făcut cu greutate; trupele maghiare soseau la punctele de legătură fixate cu germanii cu 12 sau 24 ore întârziere; în mai multe rânduri soldații unguri au tras în cei germani luându-i drept sârbi... După ce au pătruns în Bacica, ungurii n-au fost în stare să dezarmeze măcar populația: au urmat masacre!

Aflu tot de la Geblescu că în locul lui Bardossy a fost numit ministru la noi Nagy de Galantha, care a funcționat deja în București ca consilier de Legație. Unul burtos și anost...

Geblescu pretinde că Bardossy încearcă o politică de destindere față de noi, dar că până acum această încercare nu are decât un caracter verbal. Faptele săvârșite în Ardealul ocupat dezminț cuvintele primului ministru de la Budapesta...

După câte aflu, generalul Antonescu a refuzat ocuparea Torontalului sârbesc, declarând că România nu râvnește teritoriul din

țări străine, dar că, în cazul în care un soldat unguresc ar trece Tisa, România ar considera această încercare ca un „casus belli”. Nemții au priceput și au hotărât să ocupe, deocamdată, ei Banatul sârbesc.

Atitudinea generalului nu poate fi decât aprobată. Cu atât mai mult cu cât a avut să lupte și cu Statul nostru Major, care a fost pentru ocupare, din punct de vedere strategic (în cazul în care ungurii ar fi ocupat Torontalul, Timișoara și Aradul ar fi fost prinse în clește...).

Ce ne așteaptă:

Întâlnit ieri la curse pe Lulu Starzenski³, care-mi povestește despre frate-său, cumnată-sa și nepoatele sale - toți surprinși de ruși, la ocuparea Galiției... Pe Starzenski l-au luat și până azi nu se știe ce au făcut cu el. Pe contesa Starzenska și pe fete le-au deportat la Semipalatinsk (femeia a putut trimite o scrisoare), în Turkestan, unde păzesc o cireadă de cămile...

În Brazilia, în statul Rio-Grande, inundații cum nu s-au mai văzut. Victime numeroase și pagube mari.

În Filipine în schimb, la Manilla, foc mare. Vreo 25.000 de oameni ar fi fără adăpost...

Pretutindeni numai prăpăd. Sfârșitul lumii oare?

Fleacuri - dar istorice:

Colonelul Dragomir, care a trăit ceasurile din preajma abdicării Regelui Carol, alături de generalul Antonescu, povestea zilele trecute lui Filip că, în ajunul abdicării, Urdăreanu telefona mereu generalului dându-i de veste că mulțimea manifestează ostil la Palat și amenință să pătrundă înăuntru. Comunicările telefonice erau primite la Președinție de Dragomir. Acesta transmițând generalului că Urdăreanu protestează împotriva stărilor de lucru care „țin de la 10 ore pe Rege sub presiune” - Antonescu a răspuns: „Spune lui Urdăreanu că țara e de 10 ani sub presiunea pungășilor și porcăriilor regale...”.

Urdăreanu continuând să telefoneze după ajutoare, Dragomir comunică, din ordinul lui Antonescu, generalului Coroamă să trimită ceva trupe la Palat, ca să împrăștie lumea fără să tragă. Dar Coroamă răspunde la telefon: „Nu pot domnule, căci sunt asediat în casă... Oamenii mă confundă cu Argeșanu, căci am mustață la fel cu el! Te rog, dă comunicat la Radio că generalul Coroamă are mustață la fel cu generalul Argeșanu și să nu se mai facă confuziei...” - „Să și-o rază ...” a urlat Antonescu înveselit de asemenea neghiobie⁴.

³ Fiica lui Geneviève Bibescu căsătorită cu contele Starzenski.

⁴ Mutat la Iași, generalul Coroamă a fost „scos” la pensie după evenimentele din ianuarie...

Tot Dragomir povestește că luni 20 ianuarie, când legionarii au manifestat la Președinție strigând: „trăiască generalul Antonescu, vrem pe Simal” - dacă Antonescu ar fi apărut la geam să le mulțumească, sau s-ar fi coborât în mijlocul lor, ar fi fost împușcat...

Martți, 21 ianuarie, când generalul a dat ordin să fie curățați verzii, a venit Neubacher la Președinție și a fost întâmpinat de general cu cuvintele: „Acum veți vedea cine este generalul Antonescu...”. Împăciuitor (?), Neubacher i-a replicat: „Desigur, domnule general, că regretați măsurile ce sunteți nevoit a lua...” - „Deloc - a răspuns Antonescu - regret că am fost silit să le iau atât de târziu...”.

Dragomir, care a însoțit pe ex-Regele Carol până la Căcăuda Mare, a confirmat lui Filip toate cele însemnate de mine cu privire la acest dramatic exod. A mai adăugat: „Abia ajuns pe teritoriu sârbesc, Regele Carol și-a regăsit curajul. Vesel că scăpase de primejdie, ne-a mulțumit la toți, fără un cuvânt de regret pentru țară, Coroană sau armată... Temperatura 0 grade! Generalul David Popescu și cu mine ne-am întors cu prefectul Timișoarei, care venise după tren cu automobilul. Ne-am întors pe drumuri de tarlale, evitând drumul mare, pe care alergau verzii. Ne-am întâlnit cu 2 automobile pline de legionari. Prefectul a scos capul pe geam (era bine cu ei) și le-a spus: Eu sunt, mă băieți, ce vreți? L-au lăsat să treacă. Generalul Popescu și cu mine ne ascundeam în batiste... Soldații care au însoțit trenul regal s-au întors din Iugoslavia pe Dunăre, după săptămâni...”.

Martți, 6 mai. Doctorul Lupu a văzut de mai multe ori, în ultima vreme, pe Ică Antonescu și pe generalul Antonescu. Acesta din urmă l-a reținut chiar la dejun împreună cu fostul deputat Hudiță, din Fălțiceni, care a luat locul lui Madgearu la secretariatul grupării țărăniște. După spusele lui Lupu, generalul ar dori foarte mult să facă un Guvern cu elemente civile, din fostele grupări politice. Se pare că sfaturile nemților l-au hotărât în această direcție. Nemții pretind că trebuie un cheag între general și țară, că numai cu militari nu merge, că dacă generalul nu se înțelege cu alte forțe, va cădea fatal din nou în mâinile legionarilor... De legionari Antonescu nu vrea să audă însă. E turbat. A povestit lui Lupu că la Viena Göring l-a întrebat dacă n-ar putea lua în Guvern 2-3 legionari din cei cumiști. „Am răspuns lui Göring prin interpret (a precizat Antonescu), că să nu creadă că nu-mi cunosc bine valoarea cuvintelor, și i-am spus că în afară de mine mai sunt 100 de formule de guvernământ posibile în România, dar că nici una din ele n-ar putea cuprinde o umbră de legionar. Nimeni, după cele ce s-au întâmplat, n-ar mai putea colabora cu asemenea indivizi - eu mai puțin decât oricare altul...”.

Am vorbit apăsător, și Göring a crezut că m-am supărat, și nu mai știa cum să-mi ceară scuze, repetând că el nu se amestecă în politica noastră, că a vorbit așa ca să spună ceva, și câte altele...”.

Eu cred că nu teama de gardiști împinge pe nemți în sfaturile lor, ci dorința de a băga cât mai multe elemente politice românești în politica germană, ca să nu mai rămână nimeni alături de Anglia...

Lupu a observat lui Antonescu că oricât ar crede el că vor învinge până în cele din urmă nemții, tot trebuie lăsată țării și o rezervă pentru ipoteza victoriei engleze și a democrației. „Ai dreptate - a răspuns Antonescu - deși eu cred că șansele de victorie finală germană sunt de 90%, nu mă gândesc să distrug rezerva eventuală pentru o politică opusă celei pe care o slujesc eu. Dovadă că, deși există un decret-lege care condamnă la moarte pe cei care fac politică, eu vă poftesc la dejun!...”.

Amândoi Antoneștii ar fi insistat mult pe lângă Lupu ca să intre în Guvern, el și alți țărăniști⁵. Lupu pretinde că el nu vrea să intre, dar că e de părere să intre alții, din ai lor. Așa vorbește dânsul; în realitate moare după un potofoliu, dar vrea să fie silit. Maniu e absolut contra, negativ ca întotdeauna și Lupu îl înjură de mamă. Povestește că, cu prilejul intrării sârbilor în război, Maniu a vrut să facă o mare manifestație populară la Ambasada Iugoslaviei și că n-a renunțat la ea decât sub amenințările lui Antonescu că pune mitralierele împotriva lui. Maniu e furios pe Antonescu, între altele fiindcă acesta nu l-a primit, deși Maniu a cerut de două ori să-l vadă. Lupu întrebându-l de ce n-a primit pe Maniu, generalul i-a răspuns: „Am fost foarte ocupat, n-am avut vreme. De altminteri, pe când eram la Statul-Major, și el era prim-ministru, i-am cerut și eu două audiențe, și nu m-a primit - suntem chit...”.

Mihalache e și el contra unei colaborări cu Antonescu, dar mai puțin hotărât ca Maniu. De la Florica, Ică Antonescu a mers la dânsul, la Topoloveni să-l mai docănească. Generalul a trimis și pe nevastă-sa, care, din nenorocire însoțită de câteva Veturii, a fost și dânsa în fieful lui Mihalache să viziteze „operile sociale” înfăptuite de fosta Excelență în ițari. Cucoana generalului s-a lăsat chiar cu un discurs, pe care ziarele de azi-dimineață îl reproduc in extenso pe când pomenesc numai în treacăt despre răspunsul fostei Excelențe...

Lupu e de părere că trebuie să ajutăm toți pe Antonescu să răzbată prin greutăți. În ce mă privește, de acord, dar ministru nu...

Împlinindu-se ieri 120 de ani de la moartea marelui Napoleon, mormântul său a fost acoperit cu flori. Sute de persoane au manifestat

⁵ Insistențe analoge pe lângă G. Brătianu și alți liberali sunt cunoscute.

astfel nădejdiile lor sub cupola Invalizilor. A trebuit să le ajungă francezilor cușitul la os ca să-și aducă aminte de Eroul lor Național...

Din Irak, știri contradictorii. Nemții pretind că englezilor le merge rău, și că Irakul poate mobiliza 300 mii oameni și face singur față atacului britanic. Știrile englezești, dimpotrivă, sunt favorabile britanicilor și arată că rezistența Guvernului din Bagdad va fi în curând înfrântă. După unele știri, Guvernul din Bagdad joacă pe două tablouri, în concurența ce-și fac „bancherii” celor două forțe inamice... Șeful Guvernului irakian ar fi declarat chiar că atacul împotriva englezilor e datorat trupelor răzvrătite, iar nu ordinelor din Bagdad... După altă știre, Marele vizir va pleca cu avionul la Berlin, sau cel puțin până la Ankara, să întâlnească pe Papen...

De pe frontul de luptă din Africa de Nord, știri contradictorii. Nimic prea important.

Matsuoka, ministrul de Externe japonez, dezmente că s-ar gândi să meargă la Washington. Față de Statele Unite, politica japoneză e pacifică, dar dacă americanii doresc să stea de vorbă, e mai natural să vină Roosevelt (!!) sau Cordell Hull la Tokio, decât să meargă el la Washington. Cum se vede, galbenii s-au obrăznicit!

Roosevelt a mai ținut un discurs la locul de naștere al fostului Președinte Wilson (cel care a intrat în războiul mondial), a cărui casă a fost transformată în muzeu. Se vede că cuvântarea a fost piperată, căci ziarele noastre nu o reproduc. Reproduc în schimb comentariile pline de dispreț ale presei berlineze...

În oraș a început să se vorbească despre înființarea unui Consiliu de Stat din care am face parte, noi, foștii demnitari. De confruntat cu aluzia mie făcută de Ică Antonescu, în ziua de 1 Mai. Să o vedem și pe asta!

De mâine se va putea merge în 30 de minute la Brașov, în 1 oră și 1/2 la Sibiu (oprirea în Brașov cuprinsă) și în 1 oră și 45 la Turda. O nouă linie de avioane va realiza aceste minuni

Miercuri, 7 mai. Radio Moscova vestește lumii ieșirea lui Stalin din umbră... Sovietele consideră ele situația atât de gravă încât au nevoie la cârma oficială a Statului de omul care s-a mulțumit să conducă până acum prin alții - sau nu mai are acesta încredere în nimeni? În tot cazul, evenimentul este senzațional...

După comunicatul publicat la Moscova, dl Molotov ar fi prea obosit ca să ducă în același timp sarcinile de ministru de Externe și de președinte de Consiliu. Și în ipostaza aceasta de „om obosit” a hotărât să renunțe la președinție și să nu mai rămână decât ministru de Externe... Sovietul Suprem a încredințat președinția tovarășului

Stalin, iar lui Molotov, i-a mai dat, ca fișă de consolare, titlul de înlocuitor al președintelui Consiliului Comisarilor Generali...

Cântecul acestei schimbări, îl vom afla în curând...

Șeful Statului croat, asasinul Pavelici, a cerut generalului Antonescu să recunoască noul Stat, pe care l-a recunoscut deja Germania. Generalul a răspuns afirmativ, în numele Guvernului român. Telegramele sunt publicate în ziarele de azi. Pricep că nu putem face altfel, dar păcat că nu putem...

Noul Stat croat se întinde pe o suprafață de 42.540 kilometri pătrați, cu o populație de 2.700.000 de suflete (suflete cam bășinoase...).

A nins în Predeal, și zăpada s-a așezat, temperatura fiind de zero grade. În mai!

Nemții fac gălăgie mare în jurul luptelor din Irak și caută să provoace populațiile arabe vecine din Transjordania, Siria, Arabia la „război sfânt” împotriva Imperiului Britanic. Reuși-vor? Nu-mi vine să cred...

Edenicul Anthony a explicat pe lung în fața Camerei Comunelor toate întârzierile britanice din ultima vreme... Vorba lui Nicu Filipescu: „pe ăla care explică, dă-l în p.m.!”

Agenția D.N.B. anunță că Irakul a respins mediațiunea Egiptului și a Turciei, în conflictul cu Anglia...

Pelegrino Ghigi, ministrul Italiei, a fost rechemat fără mult zgomot. Ziarele de azi anunță că personalul Legației i-a dat aseară o masă de adio, și astfel am aflat despre plecarea lui.

Deși inteligent și simpatc, Ghigi n-a știut să atragă în jurul Italiei decât antipatii. A fost foarte nedibaci în misiunea lui, și nu m-ar mira dacă dizgrația sa n-ar fi datorată greșitei sale politici și simpatiei arătate Mișcării Legionare și după ianuarie...

La noi, Ghigi nu va lăsa regrete.

Se vorbește cu insistență despre etatizarea uzinelor de fier și a minelor aparținând astăzi marilor noastre societăți. De ce nu? De la Stat le vor putea lua mai ușor și mai ieftin - nemții...

După inundațiile din Brazilia (Rio Grande del Sol) peste 70.000 de oameni ar fi rămas fără adăpost...

Înainte de a pleca la Madrid, fostul ministru legionar Ghenea s-a prezentat în audiență la Regele Mihai. „Probabil că pe d-ta te-au interesat foarte mult studiile istorice?” - a întrebat Regele. „Nu, a răspuns Ghenea, n-am avut vreme să mă ocup cu Istoria...” Și conversația a mers mai departe: „Atunci, te interesează Dreptul internațional, sau Geografia?” - „Nu, eu sunt avocat, și afacerile...”